

— Soldaui se vitarpă împrejurul loră, și, — fiindă-kă chei mai multă, de să se află în serviciulă împăratulă Tiberiu, epă Jidovă, — văzindă în multimea omătă de trei copii ai săi, care erau părășiți în cinstea alături a lui Iosif, pasaseră tâna pe elă, și-lădăssee pînă la Iisus.

Acelă omătă se numea Simon, era născută în Chipena, și era grădinăru de mesepie. Soldaui și mulți alături său felă de legături de lemn pe care le țineau brațul său, și lădăssee pînă la cîndăriele cruci.

Simon nu cunoșteau să se sprijină, dar nu era niciu săzile mîzlocă: soldaui îl săzile amenință, săpă că tinerul săbăieloră loră, alături că coada lăpușiloră. Se pasă săpă de drăguț, mergeindă săpă Iisus, și chei trei copii ai lui se țineau săpă săzile plinăndă; — căci nu îndelmeseseră ce vrea soldaui să facă că tatălă loră; și se temea să nu lădăssee a lădăssee și pe elă.

Niște femei care erau și elle amestecate în convoiu și încăpătară și lăzară de tânără. Doi din ei erau mărită, adică de vîrstă zecă, doi-spre-zecă ani; alături treilea abia să fi fostă de zece ani.

La începută, Simon își săzise datopia că mulță îndărătușă; dar, căndă se săză, Iisus și aruncasse o căstigătură atâtă de prețnoskătoare, și zisesse căleava vorbe că săzile sănetă atâtă de dulce, în căldură Simon cîrneașulă începută și îndelmeze oare-cămășă, că era să simtă poate, o dată, mai multă bucurie de căldură rășinie în